

SPIRIT

31.7.
2011

- Päätoimittaja: Esa Salomaa - Toimittajat: Tuula Blomqvist - Riitta Elovaara - Ulla Huhta - Merja Jokelainen - Marja-Leena Keeping - Pirkko Kokkonen -
- Mariitta Lehtonen - Laila Luoto-Welin - Marja Messmer - Helena Tielinen - Ritva Virtanen - Eila Vuorilehto - Ilona Willams - Tuula Österholm -
- Eero Caselius - Kari Heikkinen - Seppo Janhunen - Jarmo Karppinen - Markus Koroma - Seppo Lahnalampi - Lasse Paju - Timo Raitila - Kari Repo -
- Pekka Salo - Jussi (Mauri) Salomaa - Timo Torenus - Jyrki Uotinen - Jukka Veistola - Jussi Vähämäki -

37

2 NÄYTTELYÄ YLIKARTANOSSA

Jukka Veistola

Eero Caselius

Margaret Laurila

**JUKKA VEISTOLAN JA EERO CASELIUKSEN
NÄYTTELYT OVAT AVOINNA
YLIKARTANOSSA, HATTULASSA, 14.8. ASTI**

Ole hyvä ja katso lisäinfoa Ylikartanon sivuilta osoitteessa: www.ylikartano.fi

Kuvassa on osa Ylikartanon päärakennusta. Rakennuksen huoneisiin pääsee opastetuille tutustumiskierroksille.

YLIKARTANO TARJOAA UPEAT PUITTEET JUKAN JA EERON NÄYTTELYILLE ☀️

Hattulassa Vanajaveden suurimmassa saarella sijaitsevan talonpoikaistalon historia on pitkä ja kulttuuriympäristö rikas.

Ylikartanon väentupa.

Uhri- eli kuppikivet rautakaudelta.

Retulansaarella sijaitsee tiivis kolmen talon muodostama hämäläinen ryhmäkylä. Ylikartano on yksi näistä vanhoista taloista.

Retulansaari on luonnon ja maiseman suhteen arvokasta aluetta. Saari on osa Vanajaveden laakson kansallismaisemaa, jonka eteläisessä osassa on varsin laaja luonnonsuojelualue, jolla suojellaan erityisesti arvokkaita rantalehtoja.

Retulansaarella on asuttu yhtäjaksoisesti rautakaudelta saakka, ainakin 1500 vuoden ajan. Vanhimmat viljan siitepölylöydöt ovat jo ennen ajanlaskun alkua. Rautakauden asukkaista kertovat edelleen hautakummut ja muut röykkiöt, sekä uhri- eli kuppikivet. Tunnetuin muinaisjäännösalue on osin Ylikartanon alueella sijaitseva Myllymäen rautakautinen asuin- ja kalmistoalue. Myllymäeltä on luetteloitu yli 200 erilaista ihmisen toiminnasta syntyntä kumpua sekä useita uhrikiviä. Paikan muinaiset löydöt on ajoitettu noin 500-1100-luvuille. Muinaislöytöjä on tehty saarella monista muistakin paikoista,

Maaseutukulttuuriin ja historiaan liittyvät tapahtumat soveltuvat mainiosti Ylikartanoon. Erilaisten näyttelyjen, syntymäpäivien, kokousten, koulutustilaisuuksien, sukujuhlien ja muiden tilaisuuksien pitopaikka voi olla tallirakennuksen vintti, Ylikartanon talonpoikainen tupa, vanha väentupa tai kauniilla ilmalla piha. Varsinaisen ohjelman lisäksi monille ovat elämyksiä itse saarella käynti ja Ylikartanon ajaton ja ainutlaatuinen ilmapiiri.

muun muassa Ylikartanoon kuuluvalta Pelto-Idun alueelta. Arkeologiset kaivaukset jatkuvat.

Ylikartanon ja naapuritila Alikartanon laitumet ovat valtakunnallisesti arvokkaita perinnemaisemia. Maisemat ovat säilyneet ennen kaikkea pitkään jatkuneen laidunnuksen ansiosta. Saarella on säilynyt hienoja niittyjä, metsälaitumia, ketoja, kallioketoja ja hakamaita, joista näyttävin on Myllymäen katajikko. Uhanalaisia kasveja ovat esim. kynäjalava, peltorusjuuri ja keltamatarra, sekä silmälläpidettäviä lajeja ketonoidanlukko ja kelta-apila.

Vanhin asiakirjamaininta Retulansaaresta on vuodelta 1429. 1800-luvulla Ylikartano oli vauras talo, rustholli, jossa talonpoikaiseen elämänmuotoon yhdistyi pyrkimys sosiaaliseen ja kulttuuriseen nousuun.

↳ Ylikartanon emäntä Katarina, hoitamassa tilan hevosia.

Hattulassa, Vanajaveden suurimmassa saassa sijaitsevan talonpoikaistalon historia on pitkä ja kulttuuriympäristö rikas. Eeron ja Jukan näyttelyt ovat kuvan keskellä olevassa pieteetillä kunnostetussa rakennuksessa. Oikealla olevassa rakennuksessa on Ylikartanon museo, jossa on maalaistalon elämään liittyviä esineitä ja työkaluja.

Eeron näyttelytila sijaitsee avarassa yläkerrassa, jonne aikoinaan koottiin heiniä hevosten talviruokintaa varten. "Näyttelytilan tunnelma tuo mieleen kirkon", sanoi Eero kun hän näki sen ensimmäisen kerran.

Jukan näyttelytila on alakerrassa. Se toimi aikoinaan hevos-tallina. Tila on kunnostettu edustavaan kuntoon niin, että siellä sopii järjestää vaikka häitä tai syntymäpäiviä. Tässä rakennuksessa on järjestetty kokouksia ja koulutuspäiviä. Täällä on pieni keittiö, WC:t ja hyvä sauna, jota testattiin joka päivä näyttelyjen rakentamisen ajan.

EDUSTAVAT NÄYTTELYTILAT KAHDESSA KERROKSESSA

Kävin Eeron kanssa tutustumassa etukäteen Ylikartanoon. Jocce Jönsson, Ylikartanon isäntä, haki ystävällisesti meidät Helsingistä.

Tutustuimme Ylikartanon kaikkiin rakennuksiin ja lopuksi näyttelytiloihin. Samalla mietimme miten näyttelyripustus tehtäisiin. Alakerta sopi paremmin allekirjoittaneen julisteille ja Eeron työt oli hyvä sijoittaa yläkerran selkeään kirkkomaiseen tilaan ilmastavasti siten, että tilan arkkitehtuuriset muodot jäivät näkyviin. Samalla sovimme kuinka monta päivää aikaisemmin aloitamme näyttelyjen pystytyksen.

Jocce, Eero ja allekirjoittanut opiskelimme Ateneumissa osin samaan aikaan. – Jocce on vuosien varrella ollut hyvä kaveri ja taitava yhteistyökumppani. Hänen taitonsa typograafian osajana näkyy mm. monessa tämänkin näyttelyn julisteessa. – Kiitämme Joccea näyttelykutsusta! - Eero C. ja Jukka V. -

JUKAN NÄYTTelyn RIPUSTUS

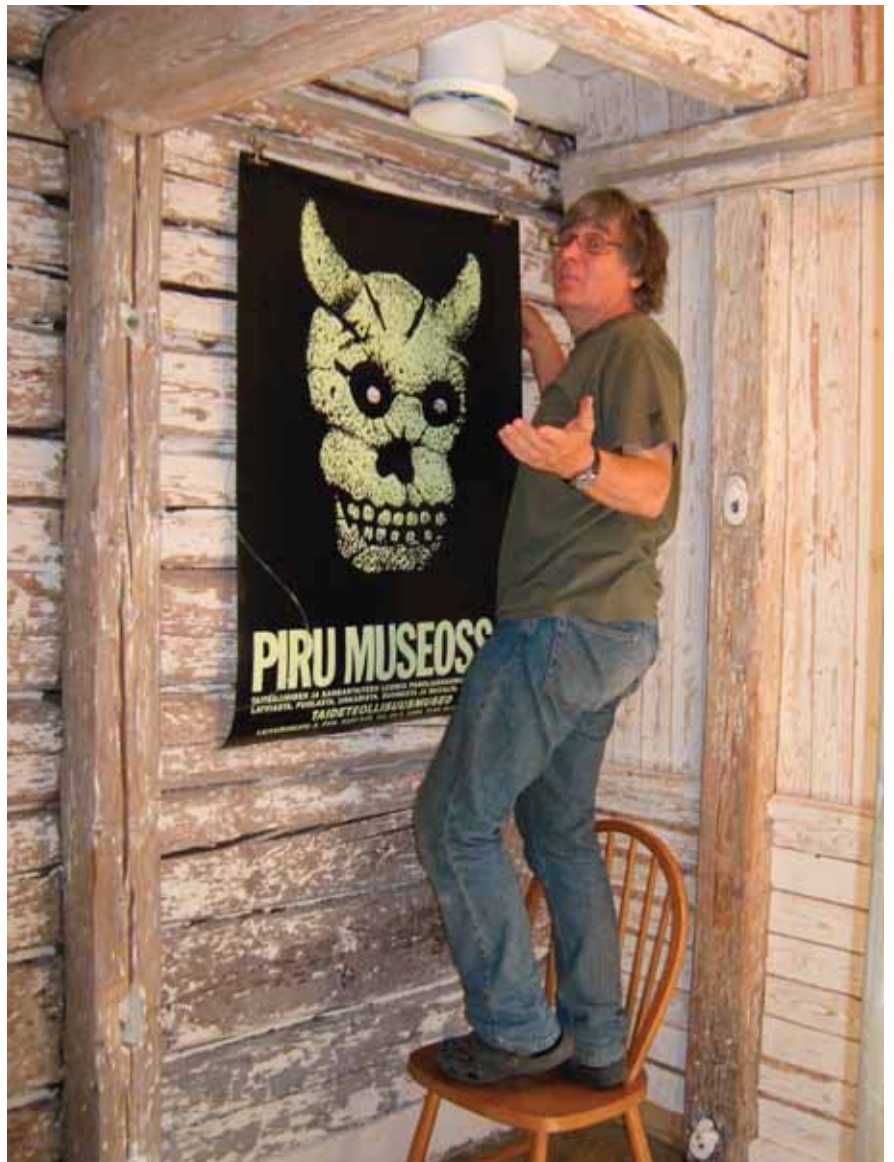
Koska ripustussuunnitelma oli mietitty valmiiksi, niin työkin sujui ripeasti. Jotakin pientä piti kuitenkin jättää vielä avajaispäivän aamuunkin.

Joccen mielestä Piru Museossa -juliste on vaakasuorassa, ja niin se tosiaan onkin. >

Päivä alkaa olla ohi ja kohta siirrytään lämmittämään saunaa ja syömään.

Uimassakin olisi voinut käydä, koska veden lämpötila oli n. 24°-25°C.

Eero yöpyi pystytyspäivien ajan näyttelytiloissa ja Margaret Laurila ja allekirjoittanut viereisessä rakennuksessa.

LEIJAN LENNÄTYSTÄ TAUOLLA

Kun Jocce lähti ostamaan parempaa nitojaa, pidimme tauon paikalla ja vedimme leijan ilmaan. Se ankkuroitiin kiinni tallin kaiteeseen, mutta puuskainen tuuli tempaisi sen irti ja sitten piti mennä nokkosten keskelle hakemaan leijan lennätyskahva ja vetää leija alas.

Tämän jälkeen palasimme sisälle jatkamaan hyvin alkuun saatuja pystytyshommia.

EERON NÄYTTELYN PYSTYTYS

Näyttelyn ripustus lähti liikkeelle hyvin kun Ylikartanon isäntä Jocce tuli avuksi ja otti vielä mukaan poikansa Jonaksen, joka puolestaan oli ottanut kaverinsa mukaan. Pojat eivät pelänneet tehdä töitä.

Eeron töitä oli yli tuhat kappaletta (arvio) ja niistä valittiin näyttelyyn tulevat.

Margaret Laurila kuvasi ripustusta ja avusti myös siinä työssä.

Valmista alkoi syntyä, ehkä odotettuakin nopeammin.

AVAJAISET SU KLO 12.00-15.00

Jukka ja Eero vastaanottamassa näyttelyvieraita Ylikartanon pihalla.

Ensimmäisten näyttelyvieraiden (tuttujen) joukossa oli Esa, jonka tulo ilahdutti suuresti, kuten kuvassa näkyy.

Avajaispäivän aamuna Jocce & Jukka -tiimi kävi kiinnittämässä pieniä opastejulisteita olennaisiin risteyskiin.

Eero vastaanottamassa avajaisvieraita. Kättilijöiden välissä taempana on Seppo Janhunen ja Helenakin pilkkottaa toisen kättilijän takaa. – Onneksi sää suosi avajaisia, lämpöä riitti ja pehmeä tuuli vilvoitti avajaisvieraita.

Näyttelyvieraita tuli runsaasti.
Vasemmalla Tomas Törnkvist Kauniaisista

Lisää väkeä tuli paikalle tasaiseen tahtiin. Oikealla rva Ulla Törnkvist, Ritva Alhanko, Katri Erkamo, Pirjo Laurila ja Matti Erkamo.

AVAJAISIIN TULI ENNÄTYSMÄÄRÄ VIERAITA JA SEITSEMÄNKYMMENEN AIKUISEN ARVIOIDAAN SAAPUNEEN PAIKALLA

Jocce Jönsson, Ylikartanon isäntä, piti tervetuliaispuheen kutsuvieraille, tällä kertaa lyhyemmän kaavan mukaan. Hänen jälkeensä lyhyet tervehdyksensä esittivät graafinen muotoilija Jukka Veistola ja taiteilija Eero Caselius.

Kuvakoosteessa on osa avajaisten kutsuvieraista.

Peter Geitel (5C), Kari Repo, Seppo Janhunen, Jussi Vähämäki, Jukka Veistola, Eero Caselius, Helena Tielinen ja Esa Salomaa.

AVAJAIISIIN TULI MYÖS YLLÄTTÄVÄN SUURI JOUKKO KOULUKAVEREITA JA KULTTUURIVAIKUTTAJIA, SEKÄ KUVATAITEISTA KIINNOSTUNEITA.

Näytteilleasettajien kanssa kuvassa keskellä Tuula Arkio, kulttuurineuvos ja kuvataiteen tohtori. – Arkio on tehnyt suomalaisen kuvataiteitten parissa mittavan uran, joka alkoi Ateneumin taidemuseossa vuonna 1968. Hän eteni sieltä tuolloin perustetun Nykytaiteen Museon johtajaksi 1990 ja toimi tässä tehtävässä vuoteen 2001 (Kiasmassa 1998–2001), siirtyäkseen sen jälkeen Valtion taidemuseon johtajaksi. – Tuula Arkio toimii nykyään Taidesäätiö Pro Arten puheenjohtajana.

Todennäköisesti vanhin avajaisvieras tuli Hangosta.
 – Joccen puheen aikana, Jukka kysyi tältä herralta haluaako hän istua? Mies vastasi, että hän voi istua penkille jos väsyttää. – Helena toi ystävällisesti tuolin miehelle, ja niin hän istuikin siihen. – Mukava ja huumorintajuinen mies on Kalevi Keynäs, tohtori, Tvärminnen tutkimusaseman ent. johtaja

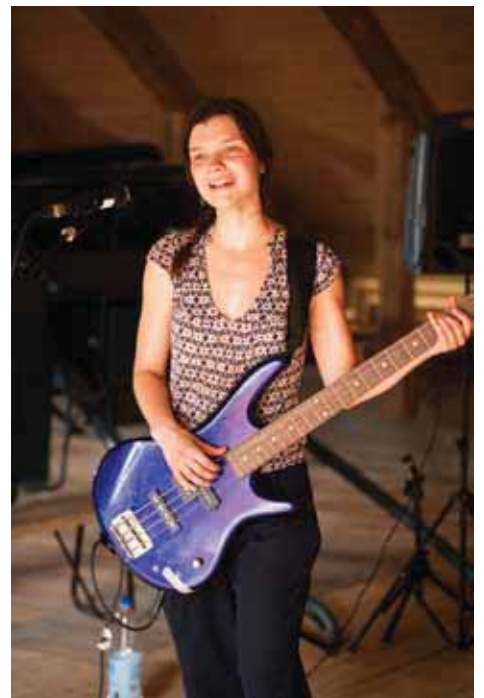
ja aktiivinen luonnonsuojelija, joka on palkittu mm. Suomen Luonnonsuojeluliiton ympäristöpalkinnolla. – Joccen puheen jälkeen Keynäsin kanssa keskustellessani ilmeni, että hänellä on, yllätys - yllätys, kesämökki vuokralla Retulansaassa. Kalevi Keynäs on Eero Caseliuksen hyvänpäivän tuttu Hangosta. – Alla avajaisvieraat seuraavat tuoliseremoniaa.

AVAJAISSISSA YLEISÖÄ VIIHDYTTI JONAKSEN KAVERIEN HYVÄ JA VAUHDIKAS BÄNDI, THE B AND THE BAND, JOKELASTA

Lotta Rantanen, sähköbasso – Lasse Arola, rummut – Teemu Lindberg, kitara

The B and The Band osoittautui erinomaiseksi ja avajaisyleisö piti kovasti bändin esiintymisestä.

Hiki tuli soittaessa ja bändi lähti keikan jälkeen uimaan Vanajaveteen. He ottivat mukaansa osan kutsuvieraista.

Jokelasta tuli avajaisiin myös aina iloinen rva Rantakari, Jokelan Kesäteatterista.

Vasemmalla Helena ja Esa pohtivat, mistä noita avajaisvieraita oikein tulee jatkuvana virtana?

Tuttujen kohtaamisia avajaispäinöissä Ylikartanon auringon valaisemalla pihalla.

Naapurit Pirjo Laurila, Marja-Liisa ja Jarkko Riski.

Piiri pieni pyörii ... avajaisvieraat siinä hyörii ...

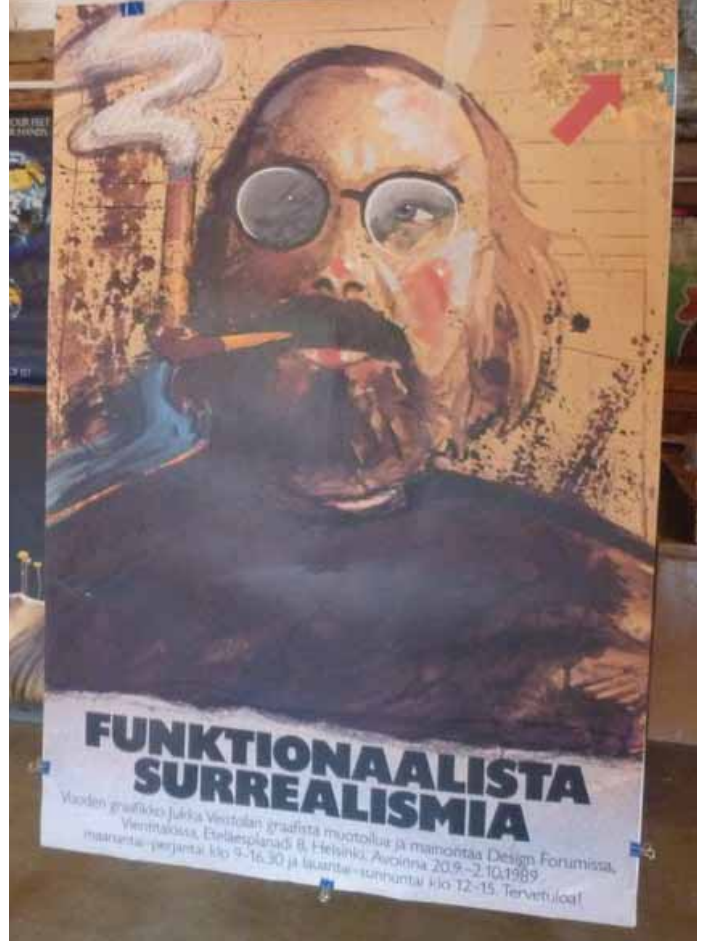
- JUKKA VEISTOLA - JULISTENÄYTTELY - YLIKARTANON TÄMÄN KESÄN ERIKOISUUS ON SAMAT SUOMALAISET JULISTEET, JOTKA LÖYTYVÄT MYÖS MOMA:N KOKOELMISTA NYC:STÄ

New Yorkin Nykytaiteen Museon, MoMa:n kokoelmien suomalaiset julisteet ovat ensimmäistä kertaa näytteillä Suomessa yhdessä.
Vasemmalla ylhäällä: Akseli Gallen-Kallelan, Bil-Aktie-Bol -juliste – Oikealla ylhäällä: Jukka Veistolan Unicef -juliste.
Vasemmalla alhaalla: Jukka Veistolan, DDT:n käytön vastainen juliste. – Oikealla alhaalla: Jyrki Markkasen Aalto -juliste.

Iloinen yllätys oli kun Peter Geitel, mukavan vaimonsa Annelin kanssa tulivat näyttelyn avajaisiin.

Kun Jukka Veistola valittiin vuoden graafikoksi hän järjesti näyttelyn Design Forumissa. – Kuvassa näyttelyn juliste.

Upeaa oli myös, että Eila Kurma, asiakkaani monien vuosien ajalta, tuli avajaisiin. – Keskusteltavaa olisi riittänyt pitkään, sillä hyvä ja menestykseläs yhteistyömme kesti lähes kaksikymmentä vuotta. / Go Inn- ja Center Inn -ravintolat.

Tähän kuvaan mahtuu paljon Ylikatanon historiaa. Omistajia kolmessa polvessa. – Keskellä Raija Vaulo, vasemmalla Benito Casagrande / Suomen Kulttuuriperinnön Säätiön puheenjohtaja ja oikealla nykyinen omistaja Jocco Jönsson.

Tomas Törnkvist ikuisti Jukka Veistolán julisteiden keskellä, hieman ennen näyttelyn avajaisia.

Avajaisvieraat alkavat tulla sisään tutustumaan julistenäyttelyyn.

Näkymä näyttelystä. – Kuvan oikeassa reunassa oleva Matti Heikkilä teki vuosia yhteistyötä Joccen ja allekirjoittaneen kanssa.

Julisteiden liimaajatiimi Jukka ja Jocce juuri avajaisten alla.

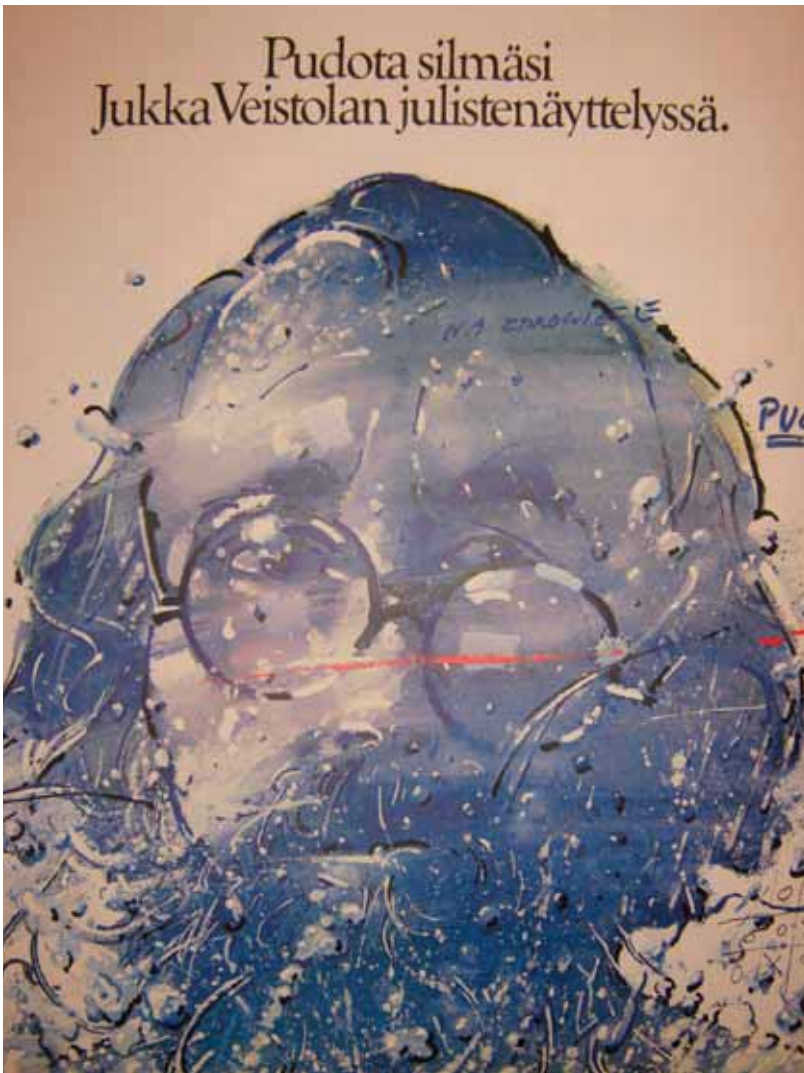
Vasemmalla olevan julisteen tilaus tuli Designmuseosta (ent, Taideteollisuusmuseo). Oikealla olevan julisteen tilasi Ravintola Luolamies / Dipoli. Laman aikaan tällä tavoin houkuteltiin asiakkaita ravintolaan.

Tilaaajat: Viirus Teatteri ja JCDecaux (ent. Maxi-Media).

Latviasta tuli kutsu järjestää julistenäyttely siellä.

Osasuurennos julisteiden tekijän yksityisnäyttelyn julisteesta. - Julistenäyttely järjestettiin Kluuvin Galleriassa, Helsingin Kaupungin kulttuuripurahan turvin. - Suunnittelu Waldemar Swierzyn (Puola) kanssa.

Orionin sisaryhtiöstä, Neofarma Oy:stä tilattu laihdutuslääke -juliste, jossa annetaan myös neuvoja siitä miten voi laihtua ilman lääkkeitäkin.

Frida & Diego -juliste on tilaustyö Meksikosta. 100 graafikkoa eri puolilta maailmaa kutsuttiin suunnittelemaan Fridan ja Diegon juhluvuoden juliste. Julisteista koottiin näyttely joka oli ensin Mexico Cityssä, josta näyttely lähti kiertämään maailmaa. – Shakespeare -juliste on suunniteltu näyttelyyn Kaapelitehtaalle, josta se siirtyy myöhemmin Lontooseen.

Peter Geitel toimi aiemmin Vauhdin Maailma -lehden päätoimittajana. – Peter Geitelin isä Fred, oli työnsä ohessa kuuluisa ja menestynyt herrasmies-kilpa-aurourheilija. – Kerran kun tarvittiin positiivinen ja ystävällisen näköinen mies isänpäiväjulisteeseen. Pyysin Peterin isää kuvaukseen ja julisteesta tuli hänen ansiostaan onnistunut ja hyvin toimiva. –j.v. –